

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnilstvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodniškove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 257.

V Ljubljani, v petek 9. novembra 1894.

Letnik XXII.

Rusi in Bolgari.

Prezgodaj bi bilo danes že ugibati, kakšna pota bode hodil novi ruski car Nikolaj II. O njem se dosedaj tako malo vé, da moramo reči, da je vse le ugibanje, kar se o tem govori in piše. V jednom oziru imajo morda tisti prav, ki pišejo, da bode hodil po potih carja Aleksandra III., toda tudi v tem oziru bode gotovo razloček.

On je drugačnega značaja, kot je bil oče njegov in zatorej se njegovo vladanje gotovo ne bode povsem vjemalo z očetovim.

Gledé vnanje politike se že kaže neka prememba. Kdor bistro opazuje rusko politiko, ta vé, da je glavno gonilo njenih dejanj in nehanj orientjsko vprašanje, ki je poslednje desetletje posebno kot bolgarsko vprašanje belilo glave nekaterim evropskim državnikom. Približanje Rusije k Franciji in še več družih stvari so le posledica tega vprašanja.

Popolnoma jasni niso smotri pokojnega carja o bolgarski politiki. Toliko je gotovo, da mu samostojni razvoj Bolgarije ni bil po volji. Po njegovem mnenju bi Bolgarija v vsem morala plesati, kakor v Peterburgu godejo, ker jo je osvobodila Rusija. Vidno je, da je car nekako se strinjal gledé Bolgarov z ruskim pesnikom Puškinom, ki je pel, da se vsi slovanski toki utopé v ruskem morju. Ko pa Bolgari se niso hoteli odreči narodnim posebnostim, so pa v Peterburgu bili jezni na nje. Jeza se je začela, ko so ruski ministri morali ostaviti Bolgarijo in se je še povečala, ko so se Bolgari zjediniili, ne da bi bili v Peterburgu za dovoljenje vprašali. Ruska jeza je zadevala vse bolgarske državnike, ki so bili na krmilu, ravno tako Karavelova, kakor Stambolova, Radislavova, kakor Načevića. Cankov je bil tudi le tedaj priljubljena oseba v Peterburgu, kadar je ruval proti Bolgariji.

Vsaka bolgarska vlada je želela spravo z Rusijo, ali vsi poskusi so zadeli na nepremagljiv upor

v Peterburgu, in to v carju samem. Zahtevalo se je vedno, da se brezpogojno pokoré in zlasti zadosté popolnoma berlinski pogodbi, to je, da se zopet razdelé in v Plovdiv zopet pride turški guverner. V to seveda noben bolgarski demoljub ni mogel privoliti in bila je izključena vsaka sprava pod pokojnim carjem, da celó vsako občevanje mej Rusijo in Bolgarijo je bilo nemogoče.

To pa kaže, da se pod novim carjem nekoliko premeni. Seveda nade gojiti še ne smemo, da bi novi car kar priznal sedanjega bolgarskega kneza. Tega precej ne more storiti že iz pijetete do svojega očeta. Toda tisto veliko nasprotje se bode oblažilo. To se je že pokazalo pri nastopu carja Nikolaja II. Bolgarski knez mu je izrekel sožalje zaradi smrti njegovega očeta in car se mu je jako prijazno zahvalil.

Tudi bolgarska vlada in sebranje sta izrekli sožalje in to sporočili ministru Giersu. Došel je tudi prijazen odgovor. To ni brez pomena. Res, da je v taci razmerah uljudnost na mestu, toda v diplomaciji pa ne poznajo vselej uljudnosti. Poprej so se v Rusiji držali načela, da je vsako občevanje s tujim vsiljencem in njegovo nepostavno vlado izključeno. Da pod novim carjem veljajo še prejšnji nazori, gotovo bi v Sredu na svojo brzozavko zastoj čakali odgovora.

Razmere se začenjajo torej boljšati in upati je, da polagoma pride do rednega občevanja mej Sredcem in Peterburgom. Pred vsem pa poneha pod novim carjem tisto neprestano rovanje proti Bolgariji, ki je oviralo njen razvoj. Iz Rusije so vedno prihajale razne zarote. Ruska vlada je navadno oporekala, da ž njimi ni v zvezi, ali gotovo bi bolgarski emigrantje ne bili snovali Bolgariji sovražnih nakan, da so vedeli, da ne odobrava njih delovanja Rusija, katere gostoljubnost uživajo. Če se to premeni in Rusi tudi v gospodarskem oziru ne bodo delali kacihi ovir Bolgariji, potem tudi nepriznanje kneza ne bode tako občutno. To priznanje ima le tako dolgo kako

važnost, dokler si kaka vlast pri vsaki priliki skuša izkoristiti okoliščino, da vladar ni priznan.

Ce se pa Rusi že jedenkrat ne bodo nad tem izpodtikali, potem je za Bolgarijo v nekem oziru še bolje. To priznanje le tako spominja na nekako odvisnost, katero bodo Bolgari tako prej ali slej skušali otresti.

Zboljšanje odnosajev mej Bolgarijo in Rusijo je pa evropskega pomena. To je bil vedno pretilen oblak na evropskem političnem nebu. Vojne čete, ki jih je Rusija navalila poslednja leta na zapadne meje, so s tem bile v le preočitni zvezi in so bile vedno nevarnost za evropski mir. Zatrjuje se miroljubnost pokojnega carja, a vendar ni mogel nikdo vedeti, če pri vsej tej miroljubnosti naposled ne pride do vojske, ako se ne spravi s sveta bolgarsko vprašanje. Tudi car Aleksander II. ni ljubil vojske, ali po dvajsetletnem vladanju je pa le moral začeti boj s Turki. Sedanji mir je bil le oborožen in se je ohranjeval le s tem, da so se države bale druge. Če se pa bolgarske razmere ublažé, pa utegne priti čas, da bode mogoče misliti tudi na razoroženje. Upamo torej, da nastop novega carja v Rusiji pomenja še dolgo dobo mirnega razvoja in napredka.

Tržiški občinski odbor.

Iz Tržiča 1. novembra.

II.

V našem trgu imajo socijalni demokratje vedno smolo. Poročalo se je, kako se jim je ponesrečil shod, katerega so 8. septembra „tovariši“ iz Ljubljane prirediti hoteli a te dni obhajajo naši magnetje zmago, katero so čez domače „socijalne demokrate“, v torek na našem „magistratu“ priborili. Čudno pa je le to, da se naši „soc. demokratje“ toliko od svojih tovarišev v Ljubljani ločijo; kajti ravno oni so ljubljanskim shod zabranili, magnetje pa, ki so na vse kriplje zoper shod kat. pol. društva v Pristavi delovali, se pa zoper „tovariše“ še ga-

LISTEK

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel —a—.

LXVI.

Na enem koncu imenovanega nasipa bilo je stanovanje oskrbnikovo, na drugem pa je stanoval korporal z ženó in jednim otrokom. Ko sem koga zagledal iti iz katerega teh dveh stanovanj, dvignil sem se in bližal osobi ali osobam, ki so se prikazale ter obsipali so me dokazi uljudnosti in sočutja.

Oskrbnikova gospa bila je vže dalj časa sem bolna in je počasi hiral. Včasih prinesli so jo na naslanjaču na zrak. Ne morem povedati, kako me je ganila s sočutjem, koje je imela z nami. Njen pogled bil je mil in boječ, a včasih se je s pazljivim zaupanjem vpri v onega, s komur je govorila.

Nekoč dejal sem jej s smehljajem: »Gospa, veste, da ste nekoliko podobni osobi, ki mi je bila jako draga?«

Zarudela je in veselo odgovorila in z ljubeznjivo priprostostjo. »Torej me ne bote pozabili, kader umrjem; molite za ubogo mojo dušo in za otroke, katere pustim tu na zemlji.«

Od onega dne ni mogla več iz postelje; nisem je videl več. Hiral je še nekaj mesecev, potem pa je umrla.

Imela je tri sinove, ki so bili kot angelji lepi, jednega so še dočili. Nesrečna žena jih je večkrat v pričo mene objemala in rekla: »Bog vé, katera ženska jim bo za mano mati. Bodi si katerakoli, Bog jej daj srce matere tudi za otroke, kojih ni ona rodila!« In zjokala se je.

Stokrat in stokrat spominjal sem se te molitve in teh solz.

Ko je ni bilo več, objel sem včasih one otroke storilo se mi je vselej milo in ponavljal sem molitev njihove matere. In mislil sem na svojo mater, in na goreče molitve, koje moli brez dvoma predrago mi njeno srce za me in zaupil sem ihté: »Oh koliko srečnejša je mati, ki umiraje zapusti male otroke, nego mati, kojej se vzamejo, ko jih je vže vzredila v neskončnih skrbeh!«

Dve dobri stari ženici bili ste navadno pri otrocih: ena bila je oskrbnikova mati, druga teta.

Vedeti sta hoteli celo mojo zgodovino in jaz sem jo jima z malimi besedami povedal.

»Kako nesrečni sva«, rekli sta z znamenji prave žalosti, »da Vam v ničem ne moreva pomagati. A bodite zagotovljeni, da bova prosili za Vas in ako pride nečega dne za Vas pomiloščenje, bo to praznik za celo našo rodbino.«

Prva, to je ona, katero sem videl večkrat, bila je izvanredno zgovorna v tolaženju. Poslušal sem jo z otročjo hvaležnostjo in tolažbe so se vkoreninile v mojem srci.

Pravila mi je stvari, katere sem vže vedel, a vplivale so na me, kakor bi bile nove: da nesreča ne ponižuje cloveka, ako ni vže nizek, ampak ga celo povisuje; da, ko bi mogli stopiti pred sodni stol božji, bi videli, da so mnogokrat bolj obžalovanja vredni zmagovalci ko premagani, veseli ko žalostni, bogatini ko reveži, da je posebno ljubezen, koje je Bog-clovek skazoval nesrečnim ljudem, vredna posebne pozornosti; da se smemo ponasati s križem, kateri so nosile božje rame.

Ti dobri stari ženici, koji sem videl tako rad, morali sta kmalu iz rodbinskih ozirov s Spielberga; tudi otroci nehali so hoditi na nasip. Kako žalosten sem bil teh izgub!

(Dalje sledi.)

5. 54

Kos

nili niso! Tako daleč vender le nismo, da bi bil Belcebub zoper Belcebuba. Ta izraz je torej pri magnatih le bojni klic, kakor n. p. pri liberalcih strašna beseda: klerikalec. Če se postaviš v nedeljo pred cerkvena vrata, videl bodeš mnogo več (vseh seveda tudi ne) teh „soc. demokratov“ cerkveni prag prestopiti, kot pa magnatov. No seveda tem tega tudi ne moremo v zlo šteti, ker oni bi radi nemško (!) pridigo imeli, a te dosedaj v Tržiču hvala Bogu še ni.

Gospod vrednik! Če Vas kedaj usoda v naš trg zapelje ne morem Vam jamčiti, da se Vam na „placu“ kaj ne prigodi, ker upanje, da bi se kaj popravil, mi je vsled propada „radikalnih Slovencev“ zvezanih s „soc. demokrati“ splavalo po vodi. Vender pa sem prepričan — in jedino to me še tolaži v tej nesreči — da ste Vi pripravljeni, raji naša do danes še neoskrunjena tla poljubiti in kak spominek seboj nesti, kakor pa tu te strašne ljudi gospodariti videti. Boj je bil res vroč, ker z „radikalnimi in socijalnimi“ izda le „radikalno“ sredstvo. No tacega so se naši magnatje, ki v „hrabrosti“ za nikomur ne zaostajajo, tudi posluževali, in to jim je pomagalo, da so zaenkrat zmagali. Ker bi bilo predolgo ves boj opisovati, naj Vam podam le nekaj „najlepših“ prizorov, kateri se bodo gotovo v kroniko v „mestni hiši“ zapisali.

Kot zaveznik je prišel na pomoč direktor rudokopa pri sv. Ani, Rieger. Agitiral je z obljubami in grožnjami. Neki mesar je vsled svoje trdovratnosti le ostal „soc. demokrat“ zato mu Rieger, ki je doslej pri njem meso kupoval, precej pošlje knjižico z denarjem. In Ješe je zgubil — eno „konto“. Gotovo kmalu dobi še kacega tovariša. No ti bodo pa menda tudi imeli toliko v možganih, da bodo hodili „svoji k svojim“.

Pride na vrsto volilec s pooblastilom, od dveh priče podpisanim. G. glavar je je za dobro spoznal, a gosp. župan s svojo komisijo je zavržejo, češ, krstno ime ni popolno izpisano. Pooblaščenec si urno prekrbi novo, ker mu starega niso hoteli nazaj dati, da bi je spopolnil, pride o pravem času nazaj, a tudi to ni veljalo, češ da je še prvo tu. G. glavar je moral tudi pri volitvi tako odločnega očeta župana podučiti, da ima pooblaščenec res volilno pravico.

Nekega čevljarja so v volilni listi za Janeza krstili, a ker je bil v resnici Jožef, ni smel voliti.

Nekateri volilci niso prav korektno imen voljenih odbornikov izgovorili. Gosp. župan s komisijo so take vse zavrgli. A njihovim volilecem je bilo vse dovoljeno. Tudi če je volilec imenoval „Petrov mesar“ bilo je dobro. No seveda „Petrov mesar“ je nemškutar, dasi ravno nemške „šprahe“ ne zna, pa on že ve, zakaj z nemškutarji drži. Če se pa kateri jednega ali dveh imen spominjati ni mogel, so pa kar rekli: kaj ne Belharja (Petrov mesar) ste hoteli imenovati. In dobro je bilo.

„Demokrate“ pa so ta dan tako pod komando dali, da nobenemu niso smeli nič pomagati. Nekemu dediču po svojem sorodniku tudi niso dovolili, voliti, a nasprotno so za se jednega brzojavno poklicali, da si pri prvi volitvi ni bil v volilni listini, in je bilo v odloku, s katerim so bile volitve ovržene, izrecno povedano, da se po stari listi voli.

Kot bojni klic veljal jim je tudi v tem slučaju „zoper soc. demokrate“.

S tem dosegli so ravno polovico glasov v drugem razredu.

Inozemci nimajo volilne pravice, a naši magnatje so tudi lepo število teh kulturosvetcev, iz rajha seveda, med svoje volilce uvrstili. Na ugovor oglasi se Karl Mali, da sme vsak voliti, katerega so oni enkrat med svoje volilce vzeli, ako bi bil tudi Turk. In volili so.

In ravno ti inozemci, večinoma uradniki po tovarnah, so zanesli od drugod socijalno-demokratske nazore v Tržič. Ako se ti razširijo, zahvaliti se bomo imeli za nje tem tujcem.

Podobnih slučajev bi se še več naštel; toda to že dovolj označuje volitve. Recimo, da bi se v resnici šlo zoper radikale in soc. demokrate. Po mojih mislih, bi vse jedno ne bilo lepo in pošteno na tak umazan način zoper svojega nasprotnika boriti se. Taktika magnatov, o katerih se je nekdo izrazil, da so vsaj poštene, četudi so nemškutarji in Nemci, nam je jasna. Mislili so si: Ako se pravilno voli, zopet pademo; zato pa delajmo tako, če tudi se nasprotniki pritožijo. Najbrž zoper nas nič dosegli ne bodo. No če so pa volitve ovržene, bomo pa le še nekaj časa na naših senatorskih stolah sedeli

in trgu gospodovali. Ljudje se bodo pa naveličali voliti hoditi in zmaga bode nazadnje le naša. Denarja imamo pa tudi dosti.

Kakor vidite, gospod urednik, tudi nam Tržičanom niso več glavna briga brzanka, brzole in kljuni, ampak tudi mi gremo za vami v sredi Slovenije. Če tudi ne padejo za sedaj magnatje, toliko so jo pa že skupili, da bodo drugače gospodarili, kakor so dosedaj, ker njih privilegirani sedeži so se — omajali. K.

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. novembra.

Istersko vprašanje. Isterski deželni glavar dr. Campitelli je brzojavno izrekel ministerskemu predsedniku svoje obžalovanje, da se na njegovo, na dejanske razmere se opirajoče pojasnilo ni oziralo, temveč se je v Piranu zopet razobesila dvojezična tabla. Posebno on obžaluje, da je to naredbo izvršiti se naročilo vladnemu komisarju pri isterskem deželnem zboru. Piranskemu županu došlo je mnogo sožalnih in sočuvstvenih izjav. Poslanec Bartoli je brzojavil: „Vsa Istra se izjavlja, da je solidarna s Piranom, kaznovanim za svoje domoljubje“. Dunajski „Vaterland“ pravi, da se kaže, da hočejo z demonstracijami izriniti vsako državno avtoriteto iz Istre. Postopanje v Istri je že podobno vstaji in zasluži vse drugačno kaznen, kakor razobešenje dvojezičnega napisa. Omenjeni list pričakuje, da se takemu postopanju z vso odločnostjo postavi meja. Mi pristavljamo, da je že skrajni čas za to.

Kazenski zakon je vsprejet v generalni debati, toda ne vé se, če bode v podrobni debati in pa v tretjem branju, ako sploh do tretjega branja pride. Stavilo se je v generalni debati 935 predlogov za podrobno debato, s katerimi se posamične določbe načrta odstranjujejo, preminjajo ali pa popolnjujejo. Ti predlogi sami kažejo, da predloženi načrt nobeni stranki prav ne ugaja. Minolo bode gotovo silno veliko časa, predno se vsi ti predlogi rešijo, naj se že obravnava na kakoršen način koli. Če bi hotel kazenski zakon rešiti, moral bi državni zbor pustiti druge važnejše stvari, kakor n. pr. novi davčni zakon. Po novem letu bode pa tako večji del sej državnega zbora se porabilo za budgetno debato.

Preosnova vodstva zjednjene levice. Zjednjena levica je sklenila pomnožiti število svojih vodstvenih članov na devet. Glavno levičarsko glasilo razlaga to tako, da se je to storilo, ker se hoče stranka okrepiti nasproti pl. Plenerju, kateri ima vedno politično vodstvo. Plener je v vladi, ki ni levičarska in od levičarjev vedno zahteva, da naj zatajujejo svoja načela, podpirajo vladu. Ta levičarski list našteva, kaj je vse storila vlada proti volji levic. Zatrjuje pa levičarsko glasilo, da se s preosnovo vodstva ni hotelo nikomur izreči nezaupanja. — Novoga vodstva pa levičarji še niso volili, ker se o osebah, ki pridejo na novo vanj, ne morejo sporazumeti. Posebno so mnogi hudo ugovarjali, da bi v vodstvo prišel dr. Menger.

Irredenta. V Italiji zopet irredentovstvo močnejše stopa na površje. Dvojezični napisi v Istri so razburili italijanske kroge. Italija smatra Istro že na pol za njeno lastnino in Istrane za italijanske državljane. To je celó zakonito določeno. Neki italijanski zakon namreč zahteva od tržaških in istrskih Italijanov samo izjavo, da hočejo bivati v Italiji, ako hočejo postati italijanski državljani, dočim je za druge potreba sklepa parlamenta. V Italiji je posebno društvo „Dante Alighieri“, kateremu je namen, mej avstrijskimi Italijani gojiti čuvstvo, da pripadajo prav za prav k Italiji. Načelnik temu društvu je bivši minister Bonghi. To društvo tudi z denarjem podpira agitacijo proti dvojezičnim napisom v Istri. Barzilaj je sam na občem zboru tega društva te dni to priznal. Radikalni poslanci mislijo v zbornici vlado interpelovati, če se hoče potegniti za zatiranje Italijane v Istri.

Socijalne stvari.

S slovenskih Karavank.

Upam, dragi bralec, da ne se dolgočasíš, ampak da bodeš še imel potrpljenje z menoj lezti vrh Košute, kjer je krasen razgled na Koroško in Kranjsko, posebno pa čez vse „Bornovo kraljestvo“. Pot nama tudi ravno ne bode delala preglavice, ker „slov. pl. društvo“ jo je z rudečo barvo zaznamovalo. Skozi planino Kofce dospela sva na vrh Košute, takoiimenovani Veliki vrh, ki je 2085 m nad

morjem. Lep del Gorotana s Celovcem in Gorenjske leži pred nama; toda zakaj to opisovati? „Warum denn in die Ferne schweifen das „Gute“ (?) liegt so nah“. Na južni strani ležé Kofce, na severni med Košuto in Ljubeljem pa lepa planina Koroška s svojo tečno pašo. Vsaka meri čez 200 oralov in za obe baronu pičica bije, da bi tako arondoval vse posestvo v Bistriški dolini z onim v Sentanski, in da bi tako počasi ves svet, kar ga je nad Tržičem do koroške meje, pod svojo oblast spravil.

Posebno mu je pri srečanju planina Koroška, ki je lastnina štirih posestnikov iz kriške občine. Prvo nalogo kmete pregovoriti je imel neobhodno potrebni petršilček v vsaki juhi, načelnik cestnega odbora (!) Mimogredé naj omenjamo, da cestni odbor tržiškega sodnega okraja ni ravno najsrečnejše izbran. Dvakrat je korakal ta mož iz Bistrice na Golnik; toda brez vsega vspeha. No, ker ta ni nič opravil, napotil se je Mallner, češ, meni se bodo kmetje kar uklanjali in precej udali. Rekel je posestniku Malliju, kateri ima polovico planine: „Samo vas vprašam, koliko zahtevate za svoj del, drugi se morajo potem tako ali tako udati“. Med potom ogledal sije mogočni oskrbnik tudi lepo, jedno uro od Tržiča oddaljeno grajščino Golnik (Gallenfels), katero namerava tudi žid kupiti. To bi bil prvi korak iz planin v ravnino — v srce Slovenije. Da bi se našel kak Slovenec, ali tudi pošten Nemec ali pa magari Kitajec — samo žid ne, ki bi jo kupil!

Dosedaj se posestniki Koroške še niso udali, pač pa so se zapletli z židom v pravdo, o kateri moram vsled njene zanimivosti poročati. Za to planino pravdali ste se nekaj tržiška (sedaj Born) in golniška grajščina. Zadnji je ostala, in ta jo je prodala sedanjim posestnikom pod 946 parc. št. Kat. občine Sentanske, v obsegu 270 oralov in nekaj kvadratnih sežnjev.

Ker pa je tržiški grajščini ostala pravica do lesa, je bila za to odškodovana za 62½ orala sveta in sicer nizko ležečega, kamor je popred zahajala živina, ako je sneg zgornjo kmalu zapadel. Ta nepredvidnost jim dosedaj še ne hodi na pot, ker posestniki Bornu puste lov, a on njim pašo v nižini. Če pa ta pogodba preneha, pa planina mnogo na vrednosti zgubi ker leži precej visoko (okoli 1400 m.) in jo precej sneg zapade, ako malo večji mraz pritisne.

Poleg teh 207 oralov so posestniki Koroške še 159 oralov severnega pobočja Košute, ki se drži Koroške, uživali. Svet je užitoven le za ovce in koze, ker obstoji v plazovih (Gerölle), a tem večjega pomena je zaradi lova na divje koze. Kar se oglasi Born, češ ta svet je moj in ga po geometru pusti meni nič tebi nič odmeriti in mejnike postaviti. — Opira se na neko pismo, v katerem so ob času odveze 62½ orala vsi posestniki izjavili, da razun planine Koroške nič drugega sveta ni njihovega. — Nedvomno pa so pod imenom Koroško razumevali ves svet, katerega uživajo, namreč 207 + 159 oralov. Born nima prav nobenega direktnega in pozitivnega dokaza, da bi bil svet njegov, razun onih podpisov, katere on v svojo korist tolmači. Čudno pa je, da so na dotičnem aktu vsi štirje posestniki samo podkrižani, dasi sta se znala dva lastoročno podpisati. Zal, da so trije že umrli; četrti nič ne ve, da bi se bili odrekli. Da bi bil svoje stvari še bolj gotov, vpletel je Mallner pri letošnji pogodbi za lov sledeče: Vi nam lov, mi pa spodnjo planino t. j. kos Bornovega sveta, onih 159 oralov (!) in 60 gl. denarja. Dva kmeta, misleča, da se gre v pogodbi le za 60 gl. in spodnjo planino sta — podpisala in s tem nehote pripoznala, da je 159 oralov Bornovih. Seveda se Mallner na tako postopanje po svoji pameti ne more opirati.

Kmetje poiščejo si dobrega odvetnika, ki je delal mnogo upanja in bi bil pravdo gotovo kmetom dobil, ko bil bi točno postopal. A vmes se vrine neko „preobraženo“ človeče (pošast), ki gleda le na osebe in ne na stvar, in povsodi prepire neti. V srečo kmetov je bil od todi pognan, a sedaj na novem mestu razdor seje. Odkar ga ni več na Gorenjskem, je tudi „Domoljub“ spodrinil „Rodoljuba“ v kriški in goriški fari, kjer ga je naš „razširjevalec novodobne kulture“ zelo razširil. Samo v kriški fari imajo sedaj okoli 25 „Domoljubov“. Letos se ta mešetar zopet za nekaj dni pritepe in nahujška glavnega posestnika zoper odvetnika; kmet se da zapeljati in vzame drugega v imenu vseh. Seveda so ostali zaradi tega nevoljni in so se izja-

vili, da nič ne plačajo. 11. sept. t. l. bila je obravnava v Trziču. Priče, ki bi bile lahko spričale, da že mnogo nad 30 let kmetje svet uživajo, niso bile zaslišane. Na kmete se tudi ni mnogo oziralo. Na zadnje je njih odvetnik izjavil, da ni mnogo upanja, pa da bo pač skrbel, da se odmeri tako, da ostane njim nekaj nad 200 oralov, da vsaj lov obdrže. — Opoldne je ta vestni in takti gospod odvetnik kosil pri vodju Bornovem, najhujšem nasprotniku kmetov — pri Mallner-ju.

To lahko dokažemo, ako morda sam ne bode hotel verjeti. Saj zelo neverjetno, da nemogoče pred našimi očmi je kaj takega.

Vrti se mi v glavi; zato, dragi spremljevalec, uderiva jo s Košute nazaj h kočam, da se po tako trudapolni poti malo okrepčava in po tako resnem premišljevanju. Bornovo kraljestvo si med potom lahko površno ogledava, ker leži pred nama jugovshodno nad Košuto, Storžičem in Lomsko dolino. V glavno Bistriško dolino vodi nešteto družin in vse to skoro do vrha Košute proti severu in do Koroške meje proti vshodu je njegovo. Natančneje si ogledava jutri. (Dalje sledi)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. novembra.

(Zoper slovensko-nemško nižjo gimnazijo v Celju) so se te dni izrekli občinski zastopi v Ptuj, Radgoni, Mariboru, Brežicah, Slov. Gradcu in celó gori v Ljubnem. Da, grozen strah imajo Nemci pred Slovenci!

(Petindvajsetletnica.) Iz Planine, 8. nov.: Kakor je bilo naznanjeno v „Slovenu“, je č. gosp. Valentin Bernard obhajal v ponedeljek, dne 5. t. m. 25letnico svojega pastirovanja na Studenem. Nameval je iz prva ta pomenljivi dan obhajati na tihem, toda farani njegovi s tem niso bili zadovoljni, ampak hoteli so javno pokazati, kako spoštujejo svojega dušnega pastirja, kako so mu hvaležni za njegov trud. In res, storili so to tako sijajno, da bi kaj jednege ne bili pričakovali. Na predvečer je bila vsa vas razsvetljena, na več krajih so bili napravljeni transparenti s pomenljivimi napisi; strel iz topičev in rakete, ki so frčale v zrak, so pa naznanjale daleč na okrog po Pivki veselje studenskih faranov. Ako si se pa drugo jutro pripeljal v vas, so te iznenadili lepi slavoloki in množica zastav, visečih raz hiš in mlajev. Posebno slavolok sredi vasi je bil tak, da bi čast delal vsacemu mestu. — Ob 10. uri se je začela cerkvena slovesnost. Preč. gospod dekan Fr. Kuustelj je v slavnostni pridigi razlagal pomen in važnost delovanja duhovnikov, po govoru pa je č. g. jubilar ob obilni asistenci pel slovesno sveto mašo. Akoravno je bil delavnik, se je vendar ljudstva zbralo polna cerkev. Vsa čast torej studenskim faranom, ki tako spoštujejo svojega dušnega pastirja. On pa tudi zasluži to zaupanje, ker je neumorno delaven za čast božjo, kar svedoči posebno lepa farna cerkev. Bog daj, da bi gospod jubilar še 25 in še več let deloval za čast božjo in zveličanje udanih mu ovčic!

(Poročil) se je včeraj v tukajšnji frančiškanski cerkvi vladni koncipist gosp. Fr. Schitnik z gospico Karlo Reya pl. Castelletto.

(Duhovniške spremembe v tržaški škofiji.) Gospod Fr. Kramberger iz Občin v Ricmanje, na njegovo mesto pa g. Aut. Germek; v Rodik kot župni upravitelj g. Fr. Svetišč, g. Jož. Petrak s Kostove v Zvonce, v Kostovo pa novomašnik g. Venc. Šilenj.

(Po volitvah.) Iz Cirknice 8. novembra: Volitve so marsikoga zmešale popolnoma, in noben čudež ne bo, ako bode začel kedo po glavi hoditi. Buditelji nasprotne stranke znajo porabiti vsako priliko, če je še tako majhina. Pri nas ni vsacemu prosto občevati, s komer bi hotel. V prihodnje bode gotovo taka dovoljenja delila mogočna „ljubljska“ srajca. Liberalci so agitirali in okrog hodili vedno, ko „Pavliha“ in vjeli, kogar so mogli; vsaj ima pri njih poštenost in pravica zavezane oči. Škoda, škoda, da popred niso iznajdli „električnega“ moža, ta bil bi kot nalašč za tako opravilo najboljši. Po dopisnikih se skrbno poprašuje, ne pomislijo pa ne, da jih je pri nas, ko gob po dežju. Sedaj natolcujejo tega, v drugo družega, morda tudi kakega nedolžnega. Prvi dopis v Vašem listu od tukaj je dopisnik Vaš dobro opopral, dopadel jim je tako, da ga v Čitalnici ni bilo mogoče dobiti v roko. Vandral je iz rok v roke, to pa le zato, ker je bila v njem resnica. Tudi „Narodov“ dopisnik se je zbudil, pljunil

si v roko, potrkal se ob junaške prsi in pokazal je svojo „Salamonovo“ modrost. Malo je vedel, govoril veliko, zato mu je resnice zmanjkalo, in prisiljen je bil poročati laž, da so naši gg. kapelani maševali za srečno zmago. Seveda jezik mora brusiti ob duhovne, drugače nič ni. Oj, ti ubogi Jurče! Z njegovim dopisom si je gotovo belil glavo in v znoju svojega obraza skoval je dolg dopis, a prazen nič. Prižgimo slepcu luč in dajmo mu zato popolno oprostitev, ker so mu možgani odpovedali. Razsodi naj si toraj vsak prav in pošteno.

(Namesto venca) na krsto pokojnega g. Miroslava Tomc-a, bivšega cerkvenega organista, pevovodje in ključarja v St. Vidu nad Ljubljano, podaril je ondotni č. g. župnik Gregor Malovrh 5 kron za „katoliški sklad“.

(Iz Trziča.) 7. novembra. V torek 30. oktobra vršila se je v Trziču volitev v občinski zastop. Ves volilni nastop je bil tako živahen, da Trzič kaj takega ne pomni. Nasproti stali sta si dve stranki. Ena si je privzela ime: stranka rednosti in je krstila svojo tekmovalko za stranko magnatov; s kako pravico to ali uno? — nočemo raziskavati. Viden je bil nastop volilcev v tretjem volečem razdelku. Nastopilo je 157 volilcev. Kandidat obeh strank g. Stanislav Pollak dobil je vseh 157 glasov; gotovo častno zanj! En kandidat magnatov dobil je 78, dva stranke rednosti po 78 in 77 glasov; propala sta kandidata magnatov z 76 in 75 in kandidat rednosti z 76 glasovi. — V družem volečem razdelku nastopili sta stranki v enakem številu; med izvoljenci moral je razsoditi žreb, kateri je vsaki stranki prav nepristransko pripoznal dva odbornika in jednega namestnika. Prvi voleči razdelek volil je skoraj jednoglasno. Ker se je vsa volitev vršila v navzočnosti c. kr. okr. glavarja, se ji v formalnem oziru ne da kaj očitati. Govori se pa, da bi bila volitvena komisija malo prestrogo ravnala in zato hočejo nekateri volitvi ugovarjati. Če bi tudi deželna oblast izbrisala morda nekaj glasov, po vsem ostane z virilisti večina vendar le magnatom. Stranka rednosti je namreč naredila to napako, da je svojega v tretjem razdelku propalega kandidata kandidirala tudi v družem volečem razdelku; manjkalo ji bo toraj jednega odbornika, če bi se mogočemu prizivu tudi po vsem ugodilo. Volilo je razun sodnijskih in davkarskih uradnikov skoraj vse, tudi vsi trije častni tržani in več volilcev iz Ljubljane, Kranja, Kočevja in od drugod. In zdaj naj reče kedo, da Trzičani ne znajo voliti in da ni šlo — zares! (!) V drugem dopisu objavljamo glas iz nasprotnega tabora.

(Č. g. France Hebat), vikarj na Vojsčici na Krasu, umrl je v torek zjutraj pri svoji sestrji v Renčah. Lep pogreb bil je v četrtek ob 10. uri, katerega se je vdeležilo 25 duhovnikov, 6 bogoslovcev in obilno njegovih duhovnanov, kateri so prišli skazat ranjkemu zadnjo čast. Sprevod vodil je velč. g. A. Hvalica, dekan šempeterski. Ranjki je bolehal že dolgo časa. V grlu napravil se mu je rak, kateri mu je branil govoriti in jesti. Iskal je pomoči pri raznih zdravnikih, toda zaman. N. v. m. p.

(V Bukovici pri Renčah) iskal je pretečeni teden gosp. Moser iz Trsta starine. Našli so nekaj lončenih posod, orožja iz rimskih časov. Pomladi bodo še dalje iskali.

(V Orehovljah pri Gorici) je v noči od 7—8. t. m. gorela hiša. Zalibog, da se je pri požaru zadušila neka stara žena.

(Tako je prav!) Občinski zastop nekdanj nemškutarskega trga Šoštanja je nedavno soglasno sklenil, vsem uradom dopisovati le v slovenskem jeziku ter zahtevati od uradov slovenske dopise.

(Iz Celovca.) 8. novembra: Presijajno vspela Enspieler Slomšekova slavnost v Celovcu je spravila pragermanske celovške p. t. gg. mestne očete v silno zadrego; bojé se za „nemški“ značaj Celovca! Svoji nevolji nad našo slavnostjo dali so odduška v zadnji seji dne 6. t. m. na način, kakor dostaja pač tem — „kulturonescem“. Drugod bi se čudili — gorgancem, če bi storili to, kar smo doživeli minoli torek. No, od strani ultranemških mestnih očetov celovških smo kaj takega že navajeni! Ta častna gospoda se huduje nad zadnjo našo krasno slavnostjo in nad poročili, ki so o nji prišli v javnost. „Agrarmer Tagblatt“ je menda poročal, da so bile ta dan v Celovcu razobešene zastave in da je Celovec imel prav slovansko lice. To pa jih je zbudilo in neki Heilinger, ki inace svoje luči ne da ravno posebno svetiti, je interpeloval župana, li hoče nemški značaj celovškega mesta v seji potrditi!! Župan se je res dvignil s svojega sedeža, storil gospódi z radost-

nim srcem to uslugo in prav robato udrihal po Slovencih, oziroma proti početju „einer weiter nicht qualifizierten Partei“ (!!), kakor se je izjavil. Tako govori — župan Celovca, glavnega mesta dežele, katere tretjina je slovensko ljudstvo. In potem se reče, da mi kalimo — „mir“! O tem še spregovorimo!

(Dnevni red seji občinskega sveta ljubljanskega), v soboto, 10. novembra 1894., ob 6. uri zvečer v mestni dvorani pod predstvom podžupanovim: I. Oznanila predsedstva. II. Šolskega odseka poročilo: a) o prošnji odbora okrajne učiteljske knjižnice ljubljanske za podporo v svrhu naprave posebnih strokovnih katalogov; b) o mestnega šolskega sveta dopisu gledé zvišanja redne dotacije okrajni učiteljski knjižnici in dovolitve doneska za vezanje knjig; c) o prošnji šolskega vodstva na Bárju zaradi dobave pitne vode. III. Stavbinskega odseka poročilo: a) o ponudbi Accetovi gledé odstopa nekoliko njegovega sveta ob Smartinski cesti; b) o prizivih v stavbinskih stvareh. IV. Finančnega odseka poročilo: a) o mestne blagajnice stanju konci junija 1894, in o porabi dovoljenih kreditov; b) o nakupu in razdelitvi Vabičeve knjižice „O varstvu koristnih ptic“; c) o potrebi precisne mestnega loterijskega posojila vsled padle obrestne mere; č) o mestne občine računskih zaključkih za 1893 l. V. Poročilo o prošnjah za vsprejem v občinsko zvezo (v tajni seji).

(Nove občinske volitve v Mariboru) bodo 19., 21. in 33. t. m. Kandidatom se ni treba bati da bi propali, ker ni nobene opozicije. Sicer pa to ne dokazuje, da bi vsi volilci bili zadovoljni z mestnim gospodarstvom.

(Vino vipavsko.) Letos izvažajo kaj pridno kranjski kupci našo kapljico. Po zgoranji Vipavi okolu Trga in Ajdovščine so jo že večidel pobrali, zato je tudi ondot cena segla do 18 gld. Kamor pa niso še kupci dospeli kakor v Selo, Batuje, Črniče, Osek, dobi se po 15 do 16 gld. hl. Vse te vasi so na lepi, ravni, cesarski cesti, le 2 do 3 uri oddaljene od Ajdovščine, ali pa od goriške postaje. Vino tukajšne ni tako trdo, kot iz zgorajnih krajev, sicer se dobi različno. Toraj kupci, dokler je vreme takó zelo ugodno, toplo!

(V Konjicah) bode tamošnje „Kat. pol. društvo“ v nedeljo dne 18. t. m. v proslavo imendne presvetle cesarice Elizabete priredilo slavnostni občni zbor, na katerem bode drž. poslanec g. prof. Robič poročal o državnem zboru.

(Davica.) V št. 253 tega cenjenega lista je bilo brati, da v Mihaljevem mnogi otroci pomirajo vsled davice. Ljudje bodite modri, zdravnika imate doma, le sezite po Kneippovem „Domačem Zdravniku“, ravnajte se natančno po njem. To je najboljši „Heilserum“, skušen od očeta Kneippa pa tudi od meni znanih ljudij, ki so svoje otroke le po tem pripomočku popolnoma ozdravili, ne da bi bolezen pustila kak sled.

(Dohodki od tobaka) so v prvi polovici tekočega leta znesli 42,524,239 gld. in so se v primeri z isto dobo m. n. leta pomnožili za 1,311,039 gld. V vseh avstrijskih deželah, izvemši Kranjsko, Dalmacijo in Tirolsko, so bili višji dohodki. Tobaka za nos se je porabilo manj 26,929 kg., debelega tobaka pa več 110,592 kg.

(Tujecev) je bilo letošnje poletje na Bledu in v okolici 1388, mej temi 180 inozemcev. — Na Jesenicah, v Kranjski Gori in sosednih vaseh je bilo 468 tujcev, mej njimi 21 inozemcev. Z Dovjega je šlo letos 92 oseb na Triglav.

(Obdačenje hranilnic.) Z Dunaja se poroča: V davčnem odseku so določili merilo za prihodnje obdačenje hranilnic. Vlada je bila predlagala 10½ odstotka od čistega dobička. Davčni pododsek pa je nasvetoval: Od več ko 10.000 gld. čistega dobička 6 odstotkov, od 20.000 do 40.000 gld. 7 odstotkov, do 100.000 gld. 8 odst., od 100.000 do 200.000 gld. 10 odstot.

(Dober lov.) Včeraj zjutraj so našli na Glincah pri Ljubljani pri neki 70 let stari Katarini Kašar za tri voze raznih ukradenih stvari, katere je pri njej spravljala neka tatinska banda. Prijeli so doslej šest sumljivih oseb. Komur je bilo v zadnjih letih tukaj v Ljubljani kaj ukradenega, naj se oglasi na Zabjeku, kjer so spravljene ukradene reči.

(V Dubrovniku.) v jugoslovanskih Atenah, so avtomaši s pomočjo vrlih (!) Srbov zopet prišli na konja. Ustanovili so si društvo „Lega nazionale“ in lastno glasbo. Prvi komad, ki ga je godba svirala, je bila „la marcia del sì“. To koncem 19. veka!

(V kleti utonila.) Dne 30. okt. je 18letna Leopoldina Lamprecht iz Radgone šla v klet po vode. Ko hoče zajeti, pade v studenec in utone.

(Najnovejša pot, kako se v vojskah zmaguje brez prelivanja krvi.) V republiki San Salvador vrgli so zadnji čas uporniki prezidenta republike, Karlosa Czeta. Zgodilo se pa to ni z odločilno bitko, ampak z zvižajo. Vlada je imela na razpolago 14.000, uporniki 6000 vojakov. Za vodjo upornikov bilo je jasno, da zgubi bitko, ako se vdari z vladnimi četami. Zato si je zmisli zvižajo. V San Salvadorju imel je predsednik Karlos Czeta polovico vladne vojske, druga polovica pod vodstvom brata predsednikovega, Antonio Czeta, pa je taborila pred Sv. Ano. General upornikov Gustierrez podal se je s svojo vojsko na sredo pota mej San Salvadorjem in Sv. Ano, raztrgal je telegrafično zvezo ter je združil oba konca telegrafične žice, vsakega s transmissijskim aparatom. Nato je poslal predsedniku v San Salvador s podpisom „Antonio“ opremljeno brzajavko sporočujoč, da so bile vladne čete pri Sv. Ani popolno tepene, da se je vzdignil ves narod ter da uporna vojska hiti proti San Salvadorju. Jedina pomoč sedaj je: bežati. — Drugo brzajavko poslal je generalu Antoniju pri Sv. Ani s podpisom „Karlos“ naznanjujoč, da je v San Salvadorju buknila vstaja, da so se uporniki polastili vlade ter da je predsednik republike ubežal na nemško ladijo. Po teh poročilih potrta zapustila sta brata svoji vojaški postajališči, katerih se je zvit Gutierrez polastil s svojimi vojniki — brez boja. — Dve odposlani brzajavki in vojska je bila dobljena. Tako bojevanje res ni predrago in tudi še dovolj človeško!

Društva.

(Društvo „Pravnik“ v Ljubljani) priredi v soboto, dne 10. t. m., ob 8. uri zvečer, v prostorih „Ljubljanske čitalnice“ svoj prvi društveni shod v tej sezoni. K obilni udeležbi vabi vse čast. g. člane in prijatelje društva

odbor.

(Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju) prejelo je zadnji čas sledeče darove: G. Anton Flis, poslovođa na Vrdu pri Vrhniki, je poslal 23 gld. 50 kr. Darovali so sledeči rodoljubi: gg. dr. Janko Marolt, zdravnik, 3 gld.; Josip Lenaršič, dež. poslanec in veleposestnik, 3 gld.; Gabrijel Jelovšek, župan, 3 gld.; I. Požar, c. kr. zemlj. knjigovodja, 1 gld.; dr. Rogina, c. kr. pristav, 50 kr.; M. Brilej, trgovec, 1 gld.; Fr. Korenčan, gostilničar, 1 gld.; gospa Ivana Jelovšek, 50 kr.; Karol Jelovšek, posestnik, 50 kr. Slednja na Vrdu, gg.: Anton Komotar, c. kr. notar, 3 gld.; Josip Verbič, not. uradnik, 50 kr.; Jurij Fajfar, not. kandidat, 50 kr. — razun dveh na Vrdu vsi na Vrhniki. Dalje so darovali: gospa Marija Kotnik na Vrdu, 3 gld.; gospica Kati Rabič, poštna upraviteljica v Dol. Logateu, 1 gld. in gosp. Tone Flis na Vrdu 2 gld. — Slednjič so društvu darovali: gospod dr. Ivan Klasinec, dvorni in sodni odvetnik v Gradcu, 3 gld.; g. Henrik Satter, višji nadzornik avst.-ogerske banke na Dunaju, 2 gld.; po g. dr. J. Žmavcu g. Anton Gregorič, posestnik v Ptuj, 1 gld. in gospod dr. Jak. Ploi, odvetnik v Ptuj, 1 gld.; v. gospod France Hrastelj, župnik v Ribnici na Štajerskem, 5 gld.; po g. stud. phil. Janku Mulačku v Ljubljani, sta darovala v. g. Anton Koblar, arhivar v Ljubljani, 1 gld. in Martin Malenšek, župnik pri sv. Petru, 3 gld. — Iskrena bodi hvala vsem imenovanim rodoljubnim damam in gospodom! Bog plati! Odbor podpornega društva je v mesecu novembru t. l. mej 40 uboge in vredne visokošolce razdelil 156 gld. — Sedem prošelj pa je moral odbiti. — Toliko prosilcev naenkrat še nikdar ni bilo kot v tem mesecu. Kedor torej le količkaj premore, naj daruje imenovanemu društvu. Darove sprejema dru-

štveni blagajnik v. g. dr. Fr. Sedej, c. in kr. dvorni kaplan in ravnatelj Avguštinjeju, Dunaj I. Augustinerstrasse 7.

Telegrami.

Smrt ruskega carja.

Peterburg, 9. novembra. Čerevin, bivši general du jour pokojnega carja je imenovan generalom du jour sedanjega carja. Stotnik knez Kočubej in poročnik grof Voroncov Daškov, ki sta bila pobočnika carja Nikolaja, ko je bil carjevič, sta imenovana za krilna pobočnika carjeva.

Belgrad, 9. novembra. Kralj Aleksander pojde osebno k carjevemu pogrebu v Peterburg.

Peterburg, 9. novembra. Pogreb carjev bode 16., 17. ali 18. t. m. Častniki Preobraženskega gardnega polka in telesne garde odpotovali so v Moskvo, da bodo imeli pred mrličem častno stražo. Mestni zbor je dovolil neomejen kredit za carjev pogreb. Jutri se prinese velike carske insignije v Moskvo, kjer bodo razstavljene poleg mrliča.

Peterburg, 9. novembra. Carjevo truplo je v spremstvu carja, carice vdove, carjeve neveste in drugih članov carske rodbine prišlo v Sebastopolj. Tukaj se je spravilo na vlak in z vsem spremstvom odpeljalo v Moskvo.

Dunaj, 9. novembra. Včeraj sta korni poveljnik v Sibirju, Galgoczy, in knezoškof v Tridentu, Vallussi, prisegla kot tajna svetnika.

Dunaj, 9. novembra. Včeraj so zopet bila posvetovanja mej vlado in zastopniki koaliranih strank o volilni reformi, ki se bodo pa še nadaljevala.

Budimpešta, 9. novembra. Brzajavna poročila o nezgodi generala Galgoczyja v Sibirju so bila pretirana. General je odpotoval na Dunaj, ne da bi ga bila poškodba kaj ovirala.

Atene, 9. novembra. Včeraj sta se zbornici slovesno otvorili.

Moskva, 9. novembra. V Moskvi sta na kolodvoru trčila vkupe dva vlaka. Pri enem vlakcu so poškodovani vsi vozovi, poslednji trije so se prevrnili, pri drugem sta poškodovana dva vozova in lokomotiva. Mrtva sta dva sprevodnika, dva sprevodnika in dva potnika pa težko poškodovani. Na enem teh vlakov je bil Pobjedonoscev, ki se pa ni poškodoval.

Berolin, 9. novembra. Višji vladni svetnik baron Wilwoski bode baje imenovan načelnikom državne pisarne.

Shanghai, 9. novembra. Da si se je bilo zaukazalo, da imajo vse kitajske ladije ostaviti Port-Arthur, vendar je dvanajst ladij ondu ostalo. Te bodo morali razstreliti, da ne pridejo sovražnikom v roke.

Tuji.

7. novembra.

Pri **Sionu**: Hochsinger, Mieser, Gellis z Dunaja. — Schreiber, Hollander iz Lundenburg-a. — Grünwald iz Bares-a. — Tallian iz Sternberg-a. — Ane iz Trsta. — Petsche iz Rakeka. — Cinnar iz Gorice. — Globočnik iz Kranja. —

Weimersheimer iz Ichenhausen-a. — Domicelj iz Zagorja. — Rieder iz Beljaka. — Barde iz St. Lamberta.

Pri **Maliču**: Henrik vitez Kraus, Benedek, Patara, Kaiser, Mravlak, Essinger, Werthheimer, Bleyer, Hochsädter, Wagner, Wirth z Dunaja. — Fürst, Loring iz Budimpešte. — Pattay iz Pazna. — Wieser iz Gorice. — Soltesz iz Lipsije. — Schiebl iz Breitenau-a.

Pri **Južnem kolodvoru**: Wolf iz Lesce. — Pfajfer iz Leskovec. — Disler iz Gradca. — Hunjer, Wolf iz Gorice.

Pri **avstrijskem caru**: Vertove iz St. Petra. — Mandelje iz Sodražice. — Sicherl iz Logatec.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	srakometa v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	737.8	1.0	brezv.	megla	32.20
8. u. pop.	734.2	8.0	sl. svzh.	jasno	dež
9. u. sveč.	731.7	8.0	sl. zapad	oblačno	

Srednja temperatura 5-7°, za 0-3° nad normalom.

Vpis tvrdke.

Pri c. kr. deželnem kot trgovskem sodišču v Ljubljani se je izvršil v zadržnem registru vpis firme: „Okrajna posojilnica v Litiji, registrovana zadruga z neomejeno zavezo“. Zadruga ima svoj sedež v Litiji, svoj delokrog v litijem sodnem okraju in ima namen: a) prejemati denar (hranilne vloge) na obresti, b) dobivati denarna sredstva s svojim zadržnim kreditom in c) dajati posojila zadržnikom. Načelstvo obstoji iz načelnika in iz štirih udov načelstva, katere izvoli občni zbor za eno leto. Tačasni udje načelstva so: Jurij Oblak, okrožni zdravnik in posestnik v Litiji, načelnik; Jakob Roglič, c. kr. vodja zemljiških knjig v Litiji, njegov namestnik; Ignacij Zore, posestnik v Šmartnem, odbornik; Jožef Hutter, c. kr. davčni višji nadzornik v pok. odbornik in Josip Damjan, posestnik v Litiji, odbornik.

Izvrstni novi

568 4

cviček,

Prosekar, Tirolec in druga vina, bavarsko črno pivo itd. priporoča po prav nizki ceni

Pavlinova Kranjska vinarna.

v Ljubljani, Slonove ulice 52.

Lekarna Trnkoczy, Dunaj, V.

Protinski cvet
ali
cvet zoper trganje.
Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.
Odločno najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križu ter v živcih, otrpnele ude in kite itd.
Dobiva se pri 566 2
Ubaldu pl. Trnkoczyju
lekarnarju v Ljubljani.
Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkoczy v Gradcu.

Ivan Jax
v LJUBLJANI na Dunajski cesti št. 13
v Tavčarjevi hiši.
Tovarniška zaloga
552 50-4 vsakovrstnih
šivalnih strojev, byciklov,
tryciklov,
velocipedov itd.
Ceniki zastoj in franko.

Dunajska borza.

Dne 9. novembra.		Dne 8. novembra.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	99 gld. 80 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	148 gld. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	196 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	99 " 75 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	162 " 50 "	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	141 " 50 "
Avstrijska zlata renta 4%	124 " 40 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	199 " 50 "	Rudolfove srečke, 10 gld.	17 " 70 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	99 " 45 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	97 " 50 "	Salmove srečke, 40 gld.	23 " 50 "
Ogerska zlata renta 4%	123 " 40 "	Tisne srečke 4%, 100 gld.	142 " 75 "	St. Genois srečke, 40 gld.	69 " "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	97 " 55 "	Dunavske vravnave srečke 5%	129 " 50 "	Waldsteinove srečke, 20 gld.	72 " "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1041 " "	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 " 50 "	Ljubljanske srečke	50 " "
Kreditne delnice, 160 gld.	393 " 10 "	Posojilo goriškega mesta	" "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	24 " 75 "
London vista	124 " 50 "	4% kranjsko deželno posojilo	67 " 50 "	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	176 " 50 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61 " 05 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 70 "	Akcije tržaškega Lloyd, 500 gld.	3450 " "
20 mark	12 " 21 "	Prijoritne obveznice državne železnice	220 " "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	502 " "
20 frankov (napoleonador)	9 " 91 "	" južne železnice 3%	165 " 75 "	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	108 " 25 "
Italijanski bankovci	46 " 30 "	" južne železnice 5%	129 " 50 "	Montanska družba avstr. plan.	72 " "
C. kr. cekini	5 " 89 "	" dolenskih železnice 4%	98 " 50 "	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	102 " 40 "
				Papirnih rubljev 100	173 " "
					136 " "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanju, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doslej kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnica.